

*В. С. Адамовська,
к.е.н., доцент,
В. М. Мартиненко,
студентка,
кафедра обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ І ОПОДАТКУВАННЯ ЛОГІСТИЧНИХ ВИТРАТ

Кожна логістична система повинна мати власну концепцію управління логістичними витратами. Вирішення цього завдання викликає значні труднощі, а для багатьох промислових підприємств, зокрема, металургійних, вона стала складною проблемою. Це пов'язано в першу чергу з тим, що логістичні витрати розглядаються як частина загальної системи витрат, незважаючи на те, що вони мають свою специфіку.

Логістичні витрати – це грошове вираження сукупності витрачених матеріальних, трудових, фінансових, інформаційних ресурсів підприємства, які пов'язані із забезпеченням бізнес-процесів та операцій з переміщення матеріальних потоків у межах логістичної системи.

Логістичні витрати на підприємствах зазвичай складають 5-35 % від обсягу продаж залежно від виду бізнесу, географічного масштабу діяльності і співвідношення вагових і цінових характеристик матеріальних ресурсів та готової продукції. Аналіз структури логістичних витрат показує, що найбільшу частку в них займають витрати на управління запасами (20-40 %), транспортні витрати (15-35 %), витрати на адміністративно-управлінські функції (9-14 %) [3].

Не менш важливим є питання складу витрат у податковому обліку, що в багатьох позиціях збігається з тими позиціями аналітичного або синтетичного обліку, які фіксуються в реєстрах бухгалтерського (фінансового) обліку підприємства. Але існує різний підхід щодо віднесення загальноновиробничих витрат у цих видах обліку. Якщо в податковому обліку вони однією сумою включаються до складу інших витрат, то в бухгалтерському (фінансовому) обліку такі витрати розподіляються на дві частини. Перша частина витрат у формі перемінних та постійних розподілених витрат включається до складу собівартості послуг (до дебету рахунка 23). Друга частина у формі постійних нерозподілених витрат відноситься на собівартість реалізації (до дебету рахунка 90).

Основна проблема, яка виникає під час виділення логістичних витрат, полягає в тому, що нормативні документи відповідних державних органів і служб щодо бухгалтерського обліку витрат не містять методик ідентифікації витрат, пов'язаних з виконанням логістичних процесів чи операцій. Тобто системи обліку включають логістичні витрати в інші групи корпоративних витрат, і це не дозволяє:

- 1) провести їх детальний аналіз;
- 2) врахувати всі наслідки прийняття управлінських рішень;
- 3) виявити їхній вплив на загальну ефективність і результативність логістичної системи підприємства чи конкретного фрагменту ланцюга поставок.

Список використаної літератури:

1. Кислий В.М. Логістика: Теорія і практика: Навч. посіб. / В.М. Кислий, О.А. Біловодська, О.М. Олефіренко, О.М. Смоляник. – К. : Центр учбової літератури, 2010 – 360 с.
2. Руденко Г.Р. Інноваційність зв'язку обліку, аналізу, контролю та аудиту логістичних витрат підприємств / Г.Р. Руденко // Проблеми науки. – 2011. – № 5. – С. 40 – 47.
3. Сумець О. М. Рекомендації щодо запровадження синтетичного обліку логістичних витрат на підприємстві / О. М. Сумець // Логистика: проблемы и решения. – 2011. – № 4(35). – С. 42 – 47.

К. О. Астаф'єва,
к.е.н., старший викладач кафедри економіки, організації та управління підприємствами,
Т. С. Григороаш,
студентка ЕП-13-1,
ДВНЗ «Криворізький національний університет»,
м. Кривий Ріг, Україна

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БІЗНЕСУ

За часів СРСР соціальна відповідальність забезпечувалась державою. Після розпаду СРСР частина соціальної відповідальності була умовно перекладена на підприємства та громадські об'єднання відповідно до їх повноважень. Враховуючи, що метою діяльності кожного підприємства є отримання прибутку, необхідно окреслити межі його соціальної відповідальності у соціальній сфері м. Кривий Ріг.

Питаннями соціальної відповідальності займалися такі закордонні та вітчизняні вчені як Ф. Котлер, М. Фрідман, М. Головінов, Т. Іванова, А. Колот, Р. Курінько, В. Куценко, І. Лебедев, О. Охріменкота ін.

Соціальна відповідальність – це направлена на сталий розвиток активна соціальна позиція підприємства по сумлінному виконанню нормативно – правових актів, стандартів і угод у рамках соціального партнерства, а також добровільно прийнятих додаткових зобов'язань із задоволення економічних і соціальних потреб внутрішніх і зовнішніх зацікавлених осіб і суспільства у цілому [1. с. 4].

На сьогоднішній день в місті Кривий Ріг соціальну функцію на себе беруть підприємства металургійної та гірничозбагачувальної галузі.

В сучасній практиці виконання підприємствами обов'язків у сфері забезпечення соціальної відповідальності можна виділити три основні напрями:

- забезпечення використання інноваційних підходів щодо забезпечення соціальної відповідальності підприємствами Кривого Рогу;
- виконання підприємством соціальної місії у межах міста Кривий Ріг;
- генерація частини прибутку на вирішення соціальних проблем, надання послуг цільовій групі у межах Кривого Рогу.

Ідеї соціальної відповідальності безпосередньо пов'язані з необхідністю забезпечення сталого розвитку, досягнення балансу інтересів між корпоративними, державними і громадськими інтересами [2, с. 188].